

си изложение, въ форма на катехизисъ, на планъ тъ и наставленията на големия български заговоръ. Той документъ е подписанъ отъ дванадесет лица, на които нито занятията, нито званията са означени точно; тия лица, до колкото нии знайме, може да са били най незначителни въ страната. Обаче рапортъ тъ заявява, че въстаници имали наставления да искоletъ цѣло то мусулманско население.* Единствени документъ, приведенъ въ потвърждение на това обвинение, — редомъ съ строгите предписания противъ такива, които се съпротивяватъ, — заключава слѣдующето:*)

«Питание 13. Какъ трѣбова да се постъпва съ тия турци, които се покорятъ?

Отговоръ. Тии трѣбова да се повѣрятъ на грижата на наши агенти, които съ тѣхъ ще се отправятъ въ главни центрове на въстанието. Отъ тамъ тии, съ тѣхни фамилии и старци, ще се отправятъ въ мяста, назначени за убѣжища на наши собствени фамилии. Тамъ тии ще живеятъ като наши братя. Грижиши за тяхното благосъстояние, животъ и религия влизат въ нашата длъжност до толкова, до колкото грижа за животъ и честь на наши собствени народъ.

Прочитанието на това турско изложение на дѣло то, унишожава въ умътъ ми и послѣдното съмнѣние. Факти въ общите чарти достатъчно са се изяснили, остава най важната честь на изследование то — какъ трѣбова да постъпимъ по това дѣло.

Британският флотъ въ Бесикският заливъ.

Въстанието избухна въ България на 20 априлий. Въ началото на май ужасити на усмиряването бѣха достигнали своята най висока степенъ. Нашето участие въ тѣхъ бѣше косвено: нии твърдѣ слѣпо и неосторожно поддържахми въ съвѣти на Европа предполагаемите интереси на държавата, която така унижи сама себе си.

* Стр. 5.

*) Стр. 22.